

θείος

θείος κ. **θειος**, **ο**, ουσ. [<αρχ. θεῖος], ο θείος. **1.** προσφώνηση (στην κλητ. *θείο*, αντί του σωστού *θείε*), που απευθύνεται σε άντρα ηλικιωμένο ή που δε γνωρίζουμε το όνομά του: «αν κουράστηκες θείο, μπορώ να σου προσφέρω τη θέση μου || θείο, πώς μπορώ να πάω σ' αυτή τη διεύθυνση;». **2.** προσφώνηση άντρα που συνοδεύει το όνομά του και δηλώνει οικειότητα: «θείε Τάσο, δώσε μου ένα πακέτο τσιγάρα και θα σου φέρω μετά τα λεφτά, γιατί δεν έχω τώρα πάνω μου». Υποκορ. **θείτσος**, **ο**.

- *έλα στο θείο!* **α.** (ειρωνικά ή και με απειλητική διάθεση) έλα να σε τιμωρήσω για κάποιο παράπτωμα ή παρατυπία που έχεις κάνει. **β.** (ειρωνικά) έλα να σου επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη. (Λαϊκό τραγούδι: *είσαι πάλι ερωτευμένη, έλα που σε περιμένει, τον έχεις κάνει πια θηρίο, έλα Μάρω μου στο θείο*). Από αναφορά στον ηλικιωμένο εραστή που πολλές φορές, λόγω της ηλικίας του, παρουσιάζεται ως θείος.

- *ούτε τον γκραν πάπα να 'χει θείο δεν...*, βλ. λ. [πάπας](#).

- *ρώτα και το θείο μου τον ψεύτη*, βλ. λ. [ψεύτης](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας